

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 927 - 0 / 2014
Erkezett:	2014 MÁJ 08.
Magyarország Alkotmánybírósága 1535 Budapest, Pf. 773	Kezelőiroda: P-1
Melléklet:	2x1 ^{db}

2014-05-05

T.: Alkotmányjogi panasz Budapest Környéki Törvényszék 5.Pf.21.817/2013/5. sz. vis derogativa szokásjogra alapított határozata ellen

mint alperes az Alaptörvény 24. cikk (2) d) alapján

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be, mely szerint a Budapest Környéki Törvényszék 5.Pf.21.817/2013/5. sz. határozata a szokásjogot az írott jog fölé emelte, mely ellentétes az Alaptörvény 28. cikkével: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A Törvényszék kifogásolt ítélete (3. old. 3.-4. bek) a szokásjogot hivatkozva megkérdőjelezi az alperes által hivatkozott MNB tv. 27§ értelmét, azt kiterjesztően értelmezte, ezáltal (2) bekezdésének jelentését visszajára fordította:

„A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán csak arra mutat rá, hogy a perbeli parkolás időpontjában hatályban volt Magyar Nemzeti Bankról szóló 2011. évi CCVIII. törvény 27§ (2) bekezdése az MNB által kibocsátott bankjegyek és érmék magyar, hivatalos pénznemben teljesítendő fizetéseknél való általános elfogadási kötelezettségét mondja ki. E rendelkezés azonban nem zárja ki azt, hogy amennyiben valamely szolgáltatás díjának megfizetése automata berendezés útján történik, az automata csak az érmével való fizetésre nyújt lehetőséget.

A mindennapi életben tömegesen jönnek létre olyan szerződések, ahol az automata berendezés útján való díjfizetés a bankjegyekkel történő fizetést nem teszi lehetővé (például étel-, ital-különbféle jegyautomaták). Ebből következően nem tekinthető semmis kikötésnek az, hogy a felperes az általa nyújtott szolgáltatás készpénzben való megfizetésének esetére csak az érmével való teljesítést biztosítja.”

Az ítélet indoklásával szemben az MNB tv. hivatkozott pontja így szól:

27§ (2) „Az MNB által kibocsátott **bankjegyeket** és érméket azok bevonásáig magyar hivatalos pénznemben teljesítendő fizetésnél **mindenki köteles** névértéken elfogadni.”

A „mindenki köteles” a magyar nyelv szabályai szerint nem azt jelenti, hogy „mindenki kivéve az automata üzemeltetők”. A jogszabályhely következő bekezdései felsorolnak kevés számú kivételt (pl. nagymennyiségű érme, sérült vagy hamis pénz) melyek esetében visszautasítható a hivatalos fizetőeszköz, azonban az automata fizetés nincs a kivételek között. A magántulajdonú parkolóházakban éppen ezért bankjegyet is elfogadó automaták vannak, melyek bekerülési költsége valamelyest drágábbak a kizárólag érmés automatáknál. Azonban nem csak az automaták beruházási költségei motiválták felperest, hogy kizárólag érmét fogadjon el, hanem vélhetően a kirívóan magas pótdíj minél többszöri kiszabásának

lehetősége, melyet a bankjegyek visszautasításával gyakrabban megtehet. A közterületi parkolócégek bevételeinek ugyanis jelentős része a pótdíjból származik, eléri a jegyárbevételük felét. Erre a törvényellenes szokásra hivatkozott az ítélet.

Akár a beruházási költségeken való spórolás, akár a pótdíjazási lehetőségek megteremtése miatt utasítja el felperes a bankjegyeket, ez a magatartása kizárólag neki felróható, ezért Ptk. 302. § a) és b) és 303. § szerint jogosulti késedelem áll be.

Az ítélet indoklásának „*A mindennapi életben tömegesen jönnek létre olyan szerződések*” kezdetű mondata a kialakult rossz szokásokból levezetett jogra hivatkozik, majd a következő mondatával **a szokásjogot az MNB tv. fölé helyezi**. A tanács vélhetően azt feltételezte, hogy a papírpénzes automaták túl drágák, nem pedig azt, hogy az MNB tv. ésszerű és gazdaságos célt szolgál, ahogy azt az Alaptörvény feltételezni rendeli számára. Az MNB tv. célja az, hogy mindenki tudjon fizetni a forgalomban lévő bankjegyekkel. Ez a józan észnek megfelelő, gazdaságos és erkölcsös cél. Éppen ezen céltól eltérve igyekszik felperes erkölcstelen plusz bevételre szert tenni. **A Törvényszéknek nem volt felhatalmazása arra, hogy a jogszabályban rögzített kivételek körét bővítse, és jogszabályalkotóként az automata fizetésre vonatkozó szokásjog megállapításával egészítse ki az MNB tv.-t,** már csak azért sem, mert technikailag semmi akadálya nem volt, hogy felperes a meglévő automatái egy részét darabonként néhány százezer forintos beruházással felszerelje bankjegy-modullal.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti "*A törvény előtt mindenki egyenlő*" alapelv sérült, mert a Törvényszék határozata nem számít T) cikk (2) bekezdése szerinti törvénynek vagy jogszabálynak. **A Törvényszék elfogultan egyoldalú határozatot hozott a felperes önkormányzat javára az MNB tv. kivételi körének bővítésével, ezzel megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését** miszerint „*Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.*” vagyis nem minősül XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint pártatlannak, a (7) bekezdés szerinti jogorvoslati lehetőséget csak látszólag biztosította, a fellebbezés elbírálásakor nem a jogszabályok szellemében járt el, hanem a kialakult –törvénytelen- gyakorlatot vette irányadónak. Jogállamhoz méltatlan, hogy bíróság felülbíráljon írott törvényt a kialakult vis derogativa szokás miatt, ezért a Strasbourgi Emberi Jogi Bírósághoz fordulok kártérítésért, ugyanis a parkolás során abból indultam ki, hogy az írott törvényt tartatja be a Törvényszék mindkét féllel.

Kérem, hogy tisztelt Alkotmánybíróság helyezze hatályon kívül a súlyosan törvényt sértő ítéletet és új eljárás lefolytatására kötelezze a Törvényszéket.

Tisztelettel:

Előttünk mint tanúk előtt:

